

De Staatsraad Gouverneur van Vriesland, brengt, bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de loting voor de Nationale Militie, ligting 1835, in de onderscheidene Militie-Kantons der Provincie zal plaats hebben invoege hierna volgt:

MILITIE - KANTONS 1—8.

KANTONS.	STEDEN EN GRIETENIJEN.	DAGEN.	UREN.	PLAATSEN alwaar de Loting gehouden wordt.
4.	Harlingen.....	Vrijdag	's morgens 9 ure.	Harlingen. (Stadshuis)
	Barradeel.....	27 Febr. 1835.	voormidd. 10½ ure.	
3.	Franeke.....	Zaterdag	's morgens 9 ure.	Franeke. (Stadshuis)
	Franekeadeel.....	28 Febr. 1835.	voormidd. 10½ ure.	
	Menaldumadeel.....		middags 12 ure.	
1.	Leeuwarden.....	Maandag	's morgens 9 ure.	Leeuwarden. (Stadshuis)
	Leeuwarderadeel.....	2 Maart 1835.	's morgens 9 ure.	
2.	Tietjerksteradeel.....	Dingsdag	's morgens 9 ure.	Leeuwarden. (Stadshuis)
	3 Maart 1835.	voormidd. 10½ ure.		
5.	Ferwerderadeel.....	Woensdag	's morgens 10 ure.	Hallum.
	4 Maart 1835.	voormidd. 11½ ure.		
7.	Dantumadeel.....	Donderdag	's morgens 10 ure.	Rinsumag. (Grietenijh.)
	5 Maart 1835.	voormidd. 11½ ure.		
6.	Dokkum.....	Vrijdag	's morgens 9 ure.	Dokkum. (Stadshuis)
	Oostdongeradeel.....	6 Maart 1835.	voormidd. 10½ ure.	
	Ameland.....		middags 12 ure.	
	Schiermonnikoog.....		middags 12½ ure.	
8.	Achtkarspel.....	Zaterdag	's morgens 9 ure.	Buitenpost.
	7 Maart 1835.	voormidd. 10½ ure.		

MILITIE KANTONS 9—16.

15.	Rauwerderhem.....	Donderdag	's morgens 9 ure.	Rauwerd. (Grietenijh.)
	Baarderadeel.....	26 Febr. 1835.	's morgens 10 ure.	
	Idaarderadeel.....		voormidd. 11 ure.	
16.	Sneek.....	Vrijdag	's morgens 9 ure.	Sneek. (Concertzaal.)
	17 Febr. 1835.	voormidd. 10½ ure.		
14.	Wijmbritseradeel.....	Zaterdag	's morgens 9 ure.	Bolsward. (Stadshuis.)
	28 Febr. 1835.	's morgens 10 ure.		
	Bolsward.....		voormidd. 11 ure.	
	Hennaarderadeel.....		's morgens 9 ure.	
	Wonsderadeel.....		's morgens 10 ure.	
13.	Hindeloopen.....	Maandag	's morgens 9 ure.	Hindeloopen. (Stadshuis)
	2 Maart 1835.	's morgens 10 ure.		
	Scavoren.....		voormidd. 11 ure.	
	Hemelumer Oldephaert en Noordw. Workum.....		's morgens 9 ure.	
12.	Sloten.....	Dingsdag	's morgens 9 ure.	Sloten. (Stadshuis)
	3 Maart 1835.	's morgens 10 ure.		
	Gaasterland.....		voormidd. 10½ ure.	
	Doniawerstal.....		voormidd. 11½ ure.	
	Demsterland.....		's morgens 9 ure.	
11.	Engwirden.....	Woensdag	's morgens 10 ure.	Heerenveen (Grietenijhuis)
	4 Maart 1835.	's morgens 10 ure.		
	Haskerland.....		voormidd. 11½ ure.	
	Utingeradeel.....		's morgens 9 ure.	
11.	Schoterland.....	Donderdag	's morgens 9 ure.	Oldeberkoop (Grietenijhuis)
	5 Maart 1835.	's morgens 9 ure.		
10.	Ooststellingwerf.....	Vrijdag	's morgens 9 ure.	Beetsterzwaag. (in de Dorps School.)
	6 Maart 1835.	's morgens 10 ure.		
	Weststellingwerf.....		's morgens 9 ure.	
9.	Smallingerland.....	Zaterdag	's morgens 9 ure.	
	7 Maart 1835.	voormidd. 11 ure.		

Wordende de belanghebbenden verder herinnerd, dat zij alle, zoo mogelijk, bij de Loting tegenwoordig moeten zijn, en dat voor dezoolangen, welke niet verschijnen, en die aan hunne Ouders of Voogden, of aan respectabele Personen, geene bijzondere volmagt hebben gegeven, om voor hen te Losen, door een der Gecommitteerden uit het Bestuur der plaats geloot zal worden; en voorts dat de Bewijzen, die tot het verkrijgen van vrijstelling voor degenen, die daarop aanspraak mogen hebben, beoogd zijn, door hen bij tijds, ingewonnen en binnen de vijfde uitlooting ter aflossing van een Kapitaal van Acht Duizend Gulden voor den jaar 1835 zal plaats hebben. Hebben goedgevonden en verstaan:

De uitlooting voor het op primo Juli 1835 af te lossen Kapitaal van Acht Duizend Gulden uit de bedoelde Negotiatie bij deze te bepalen op Donderdag den 12 Maart aanstaande, des voormiddags elf ure.

En zal deze Resolutie in de Algemeene Nederlandsche Staats-Courant, de Haarlemmer en Leeuwarder Couranten worden geplaatst, om daaraan de vereischte bekendheid te geven.

Leeuwarden, den 12 Februarij 1835.

De Gedeputeerde Staten van Vriesland, Naar aanleiding van art. 8 van het plan der Negotiatie groot Driemaal Honderd Duizend Gulden, ten laste van de Provincie Vriesland, tot bestrijding van een gedeelte der kosten van den aanleg des Straatwegs van Leeuwarden, tot aan de Grensscheiding met de Provincie Groningen, gearresteerd bij Zijner Majesteits Besluit van den 16 Maart 1829, no. 4, willende vaststellen den dag waarop de Vijfde uitlooting ter aflossing van een Kapitaal van Acht Duizend Gulden voor den jaar 1835 zal plaats hebben.

Hebben goedgevonden en verstaan:

De uitlooting voor het op primo Juli 1835 af te lossen Kapitaal van Acht Duizend Gulden uit de bedoelde Negotiatie bij deze te bepalen op Donderdag den 12 Maart aanstaande, des voormiddags elf ure.

En zal deze Resolutie in de Algemeene Nederlandsche Staats-Courant, de Haarlemmer en Leeuwarder Couranten worden geplaatst, om daaraan de vereischte bekendheid te geven.

Leeuwarden, den 12 Februarij 1835.

De Gedeputeerde Staten van Vriesland, Naar aanleiding van art. 8 van het plan der Negotiatie groot Driemaal Honderd Duizend Gulden, ten laste van de Provincie Vriesland, tot bestrijding van een gedeelte der kosten van den aanleg des Straatwegs van Leeuwarden, tot aan de Grensscheiding met de Provincie Groningen, gearresteerd bij Zijner Majesteits Besluit van den 16 Maart 1829, no. 4, willende vaststellen den dag waarop de Vijfde uitlooting ter aflossing van een Kapitaal van Acht Duizend Gulden voor den jaar 1835 zal plaats hebben.

Hebben goedgevonden en verstaan:

De uitlooting voor het op primo Juli 1835 af te lossen Kapitaal van Acht Duizend Gulden uit de bedoelde Negotiatie bij deze te bepalen op Donderdag den 12 Maart aanstaande, des voormiddags elf ure.

En zal deze Resolutie in de Algemeene Nederlandsche Staats-Courant, de Haarlemmer en Leeuwarder Couranten worden geplaatst, om daaraan de vereischte bekendheid te geven.

Leeuwarden, den 12 Februarij 1835.

De Gedeputeerde Staten van Vriesland, Naar aanleiding van art. 8 van het plan der Negotiatie groot Driemaal Honderd Duizend Gulden, ten laste van de Provincie Vriesland, tot bestrijding van een gedeelte der kosten van den aanleg des Straatwegs van Leeuwarden, tot aan de Grensscheiding met de Provincie Groningen, gearresteerd bij Zijner Majesteits Besluit van den 16 Maart 1829, no. 4, willende vaststellen den dag waarop de Vijfde uitlooting ter aflossing van een Kapitaal van Acht Duizend Gulden voor den jaar 1835 zal plaats hebben.

Hebben goedgevonden en verstaan:

De uitlooting voor het op primo Juli 1835 af te lossen Kapitaal van Acht Duizend Gulden uit de bedoelde Negotiatie bij deze te bepalen op Donderdag den 12 Maart aanstaande, des voormiddags elf ure.

En zal deze Resolutie in de Algemeene Nederlandsche Staats-Courant, de Haarlemmer en Leeuwarder Couranten worden geplaatst, om daaraan de vereischte bekendheid te geven.

Leeuwarden, den 12 Februarij 1835.

is aangekomen, heeft ruim 150 landverhuizers medegebragt, welke van uit het van Liverpool naar New-York bestemde schip *Henry* waren opgenomen. Zij waren vijftig dagen in zee geweest, toen het schip, dat een oud vaartuig was, zoo lek werd, dat er geen kans overbleef om het vlot te houden. Juist in dit haghelijik oogenblik kwam gelukkiglijk de *Sarah* in het gezigt, die de ongelukkige passagiers aan boord nam; doch aan redding van eenigen leeftoet of bagaasje was niet te denken, daar de *Henry*, kort nadat de schepelingen het wrak hadden verlaten, naar de diepte zonk. Kapr. *Cormick* behandelde de schipbreukelingen met de meeste menschlievendheid en bracht hen, na van alle schepen, welke hij ontmoette, eenige levensmiddelen gevraagd te hebben, behouden te Liverpool aan, met uitzondering echter van zeven, die op zee waren overleden.

In berichten uit New-York van den 16 Januarij wordt het volgende geschreven: „Weltra, tegen het einde van het jaar, zal de nog overig zijnde nationale schuld geheel zijn afgedaan. Men mag betwijfelen, dat men in de nieuwe geschiedenis een tweede voorbeeld zal kunnen aantreffen van eene natie, geheel van schulden zoo wel buiten als binnenlandsche bevrijd, en wel nimmer heeft eene natie binnen zoo weinig jaren een zoo groot sombedrag kunnen afdoen, zonder de heffing van buitengewone belastingen, en zonder bezwaar, hetzij voor het volk of voor het gouvernement. Op het einde van den oorlog van 1815 bedroeg de schuld niet minder dan 127 millioenen dollars; de jaarlijksche intrest 7,157,509 dollars.

De vrienden van het bestuur hebben te Washington de vernietiging dier schuld vreugdevol gevierd. Den 8sten dezer was de dag voor het feest bepaald, zijnde die dag de jaardag van den slag van Nieuw Orleans. Een talrijk en uitgelezen gezelschap zamengesteld uit den vice-president, de senateurs en afgevaardigden tot de partij van den generaal *Jackson* behoorende, beambten van het gouvernement, een groot aantal land- en zee-officieren en eenige burgers vereenigden zich tot een prachtig feestmaal, waarop onderscheidene redevoeringen werden uitgesproken en toasten ingesteld. Dit feest was alzins lofwardig, maar men had mogen wenschen dat het meer algemeen ware geweest. De vooroordeelen en de partijgeest hadden op zulk een dag behooren ter zijde te staan, en de vrienden van den generaal *Jackson* hadden, wijl deze nu het voorrecht gehad heeft, dat onder zijn beheer eene zoo gelukkige gebeurtenis tot stand is gekomen, daarom al de eer daarvan echter niet bij uitsluiting aan zich moeten trekken.

In dezelfde berichten wordt voorts nog gemeid, dat in weerwil vanden voordeelligen algemeenen toestand, en wellicht ter oorzaak van eenzelven, er op nieuw ontevredenheid en verdeeldheid in de zuidelijke staten waren ontstaan.

PARIJS, den 9 Februarij. De geest van opstand schijnt in Spanje van het eene punt des rijks naar het andere over te slaan. Thans meldt de *Renovateur* dat het regiment gardes, hetwelk te Saragossa garnizoen houdt, zich voor *Carlos* heeft willen verklaren. Vier officieren van dat regiment zijn op staanden voet doodgeschoten en de kolonel is gearresteerd. Men moet, zegt het aangehaalde blad, nadere bijzonderheden omtrent deze gebeurtenis verwachten, die van het uiterste gewigt zou kunnen worden en den 31 Januarij nog niet ten einde was.

Volgens andere berichten was het te Madrid op den eersten Februarij stil, maar men wist nog niet of *Valles* al aan het portefeuille van oorlog zou aannemen.

Van de grenzen weet men niet anders, dan dat het gedurig belegerde en van tijd tot tijd ontzette *Elisondo* met een aanval der maand weder voor eene korte poos gedeblokkeerd was. *Mina* begint meer en meer in strengheid met zijne tegenpartij te wedijveren; thans heeft hij een besluit uitgegeven volgens hetwelk ieder muilezeldrijver, die uit Frankrijk goederen voor de *Carlsten* mocht aanvoeren, op staanden voet gefasileerd zal worden.

Ter gelegenheid van het nomen van het Engelsche schip *Isabella*, klegen onze bewegingsbladen zeer over den onderstand, die, beweren zij, sedert de verandering van het ministerie, uit Engeland aan de *Carlsten* geleverd wordt, en over de hinderpalen, welke men thans alhier aan de afzending van lijfgebeboefen voor de Koningin in den weg legt. Volgens hen is het gedrag der Engelsche beambten, hoezeer de neutraliteit hun lands onveranderd gebleven is, het tegenovergestelde geworden van hetgeen het te voren was. Aankopen en uitruisningen, voor rekening van het Spaansche gouvernement gedaan, worden volgens hen door harkloovering of daden van willekeur belemmerd. Geschat, dat verzoenden moest worden, vertrekt niet, snaphanen en werptuig blijft onder beslag gehouden, en klagten vinden geen gehoor. Eene menigte militairen op halve soldij, die naar Spanje vertrekken wilden, hebben niet mogen scheep gaan, en aan sommige, die van Gibraltar naar Kadix wilden oversteken, is zulks belet geworden. Holland, als ook Hannover en andere staten van Duitschland, worden beschuldigd aan de hulpverlening, ten behoeve van den *Carlos*, deel te nemen. Men spreekt zelfs van een Duitsch legioen, hetwelk voor dien vorst op de been gebragt zou worden en tot welks uitrusting de noodige goederen reeds uit Engeland overgekomen zouden zijn.

Het schijnt dat thans de afreis van graaf *Sebastiani* naar Engeland zeker is. De *Courrier Français*, wel is waar een bewegings-blad, zegt er het volgende van:

„De hinderpalen, die zich tegen het vertrek van den heer *Sebastiani* naar Londen schenen te verzetten, zijn geheel en al uit den weg geruimd. Bij zijne aankomst alhier had men van oude geschillen gesproken, die veroorzaakten dat er onmin tusschen hem en den heer *Pozzo di Borgo* bestond, en de zending van den Franschen ambassadeur te Londen zouden kunnen dwarsboomen; maar wat het publiek niet weet is, dat er, ongeveer drie jaren geleden, tusschen de twee diplomaten eene verzoening heeft plaats gehad, tijdens de heer *Sebastiani* door den Koning tot het ministerie van buitenlandse zaken geroepen werd. Die verzoening is op uitdrukkelijke begeerte van Koning *Lodewijk Philips* gebeurd; beide de vijanden verklaarden, dat zij niets meer tegen elkander hadden en voortaan in goede verstandhouding zouden leven. Ofschoon nu wel de heeren *Sebastiani* en *Pozzo* elkander laatstelijk te Parijs niet bezocht hebben, hoopt *Lodewijk Philips* dat de verzoening officieel zal stand houden.”

Met betrekking tot graaf *Pozzo's* plaatsvervanger alhier, leest men in den *Constitutionnel* hetgeen volgt: „Graaf van *Medem* moet eentijg zijne geloofsbriefen aan den Koning der Franschen overhandigen en het bestuur der Russische ambassade te Parijs overnemen. Gelijk wij gezegd hebben zullen zijne ambtsverrigtingen alhier siechts tijdelijk wezen; Rusland heeft te veel belang om onze regering te vriend te houden, dan dat het haar zonder reden, door het terugroepen van zijnen ambassadeur, eenen hoort zou willen aandoen. Behalve den graaf van *Medem*, bevinden er zich verscheidene Russen te Parijs, die met geheime zendingen belast zijn; dit is de gewoonte van het Petersburgers kabinet. Het zou al te onnoozel wezen, te gelooven dat Prins *Lubzki* onder ons vertoeft, eeniglijk om het Poolse vraagstuk te regelen, en dat Rusland zich, voor eene ondergeschikte onderhandeling, de kosten eener diplomatieke zending getroost. Er is hier almede een ander Russisch Prins, wiens naam wij zouden kunnen noemen, en die bijzonder gelast is de militaire bewegingen van Frankrijk en den geest des legers gade te slaan. Rusland vernieuwvuldigt op deze wijs zijne agenten, omdat het al het gewigt beseft van de staatkundige daadzaken, die in Frankrijk gebeuren.”

De *Messenger* behelst beden onder anderen een artikel over de ontwapening, nopens welke uit Duitschland en Italië thans zoo vele berisken inkomen. Hij is met dezelve geenszins tevreden en stelt haar voor als eenen valstrik, door de andere Mogendheden aan Frankrijk gelegd in de overtuiging, dat zij naerhand, sneller dan dit laatste, hunne legers weder op den voet van oorlog zouden kunnen brengen.

„Oosterlijk, Pruisen, Holland (zegt hij) danken een deel hunner legers af. Zoo ver is het wel. Maar wordt het Bondsleger wel verminderd? Maar houdt men op, de nationale onafhankelijkheid van Zwitserland te bedreigen? Naar dien kant moeten wij uitzien, willen wij de waarheid ontdekken. Ja zelfs al hield men, op de klagen van ons kabinet, eens op, Zwitserland te bedreigen, al verminderde men een weinig de bondscontingen, zoo behoorden wij in die maatregelen geenszins een zeker overpand van de vriendschappelijke gezindheid der Mogendheden jegens ons te vinden. De vorsten van het noorden weten dat zij, orgemerkt eene betere militaire organisatie, hunne legers vroeger, dan wij het onze, op den voet van oorlog kunnen brengen. Daar ligt de vraag.

„In Duitschland, in Rusland, in geheel het Noorden, zijn derot de dienst geschikte paarden in overvloed aanwezig; bij ons zijn zij schaars, die voor de artillerie uitgezonden. Een Duitsch eskadron kan in veel minder tijd, dan een Fransch, gemontereerd worden. Wilden wij ons dus hier op den voet van gelijkheid stellen, zoo zouden wij inderdaad eene ongelijkheid doen ontstaan. Wat de infanterie betreft, zoo is het brengen derzelve p oorlogs-vuurtuigen door middel der landweer zoo gemak-

keig en snel, dat wij niet verzuimen mogen, tegen dit middel van militair werking onze werkelijk georganiseerde mobiele nationale garde tegen over te stellen. Met volle overtuiging herhalen wij dus, zoo men geene reserve, en wel op eene groote en hechte schaal organiseert, zoo zullen wij, wanneer de dag van aanval daar is, ons onbereid verrast zien. De Pruisen, bij voorbeeld, zouden, zoo als thans de organisatie staat, in drie maanden tijd uit den voet van vrede in dien van oorlog overgaan, en om hetzelfde te doen zouden wij zes maanden noodig hebben. Is dit niet een punt dat ernstige overweging verdient? Daarenboven is het bewezen, dat groote bezuinigingen op de tegenwoordige uitgaven bestaand zijn met eene organieke inrigting, die onze militaire hulpmiddelen vergrooten zou. Doch, wat hier ook van zij, de zorg van de afgevaardigden der oppositie en die van alle goede burgers moet opgewekt blijven door deze quasi ontwapening, die haarlijklijk eenen valstrik verbergt, aan welken men niet dan door wijze voorzorg ontsnappen kan."

Men wil dat de commissie, door de afgevaardigden tot onderzoek der conceptwet betreffende de Amerikaansche schuld benoemd, ofschoon grootendeels uit ministeriële leden bestaande, met de door het ministerie overgelegde stukken en bescheiden niet te vreden is, maar er nieuwe gevorderd heeft.

De beroemde heilkundige *Dupuytren* is gisteren ochtend ten half vier overleden, na eene ziekte van verscheidene maanden, die met eene doodskamp van tien dagen geëindigd is. Hij was slechts 57 jaren oud. Hij laat den naam na van den eersten Chirurgisch operateur van Frankrijk, ja van geheel Europa geweest te zijn. De laatste levensjaren van den heer *Dupuytren* waren verbitterd geworden door huisselijke verdrieten, die hem zeer gevoelig aangedaan hadden, maar, zeggen onze bladen, die zijn moeilijk karakter hem misschien op den hals gehaald had. Hij laat een mevrouw de *Baronne*, zijne eenige dochter een vermogen van bijna zeven miljoenen na. Behalve de instelling van eenen leerstoel voor medico chirurgicale pathologie, waartoe hij een legaat van tweemaal honderd duizend franken bestemd heeft, heeft hij bij zijn testament eene som van driemaal honderd duizend franken afgezonderd tot het stichten van een instuut (*maison d'asyle*) voor twaalf oude doctoren. In de laatste dagen van zijn leven heeft hij veel omgang gehad met den deken der faculteit, den heer *Orfila*, en met hem de bijzonderheden der inrigtingen bepraat.

Men schrijft uit Marseille van den 3 Februarij het geen volgt:

Sedert eenigen tijd wordt onder het commercieële publiek onzer stad van niets gesproken, dan van het ontwerp om een dok daar te stellen. Deze nieuwe haven of dok zal bepaaldelijk in de zoogenamde kreek des *Catalans* worden aangelegd. Dit plan was aan het onderzoek eener commissie uit den municipalen raad onderworpen geworden, en ten gevolge van haar gunstig verslag is de uitvoering van het ontwerp in de zitting van den municipalen raad van den 31 Januarij met eene groote meerderheid van stemmen besloten geworden, edoch met deze belangrijke wijzigingen: 1. dat de ontroeping der koopgoederen in het dok facultatief zal wezen voor den handel; 2. dat de vaart door het kanaal vrij zal zijn. Zoodra de hooge goedkeuring op deze belangrijke onderneming zal zijn verkregen, zal eene zich daartoe aangeboden hebbende kompanij het werk doen beginnen.

De werkheden en chefs van Duitsche fabrieken te Parijs teekenen op dit oogenblik een adres aan de Duitsche Bondsvergadering, ten einde te protesteren tegen het aan hen door hunne gouvernementen gerigte bevel om het Fransche grondgebied op staanden voet te ontruimen.

De *Moniteur* behelst het volgende:

Eene telegrafische dépêche van Bayonne meldt dat den 2den de Engelsche galjoet *Isabella*, geladen met versterkings-manschap en krijgs-materieel voor het leger van den *Carlot*, in zee, door de Spaansche stoomboot *Reina Gobernadora* is prijs gemaakt. Aan boord der galjoet zijn gevonden 300 centenars buskruid, 150 stukken lood, 100,000 francs in specie en 27 officieren. De papieren, vlaggen en wimpels waren over boord geworpen."

Men leest in een brief uit Algiers het volgende:

Het bouwen van woningen vermeerderd; de bevolking bedraagt bijna 10,000 Europeërs. Het aanleggen van plantagen neemt dagelijks toe. Onze koophandels betrekkingen breiden zich uit, en de inkomsten der tollén bedragen meer dan 1,500,000 francs. Meer dan 700 schepen van onderscheidene volkeren zijn in de haven van Algiers aangekomen. Onze betrekkingen met de Arabieren worden dagelijks belangrijker; de uitvoeringen van leder, was, linnen en olie zijn in 1834 aanzienlijk geweest. De Arabieren bieden zich allen aan, om zich te onderwerpen, maar willen, dat men hen zal beschermen tegen de Hadjouten, de eenigste stam, welke ons nog vijandig is, en die met de anderen, welke zich aan ons onderworpen hebben, in oorlog blijft."

Het Engelsche stoomschip, hetwelk door den heer *d'Asda* van Brussel herwaarts is gebracht, zal eene zeer lange proefreis doen; het zal van hier over Versailles, St. Germain en Rouen naar Havre vertrekken. Wanneer deze proef gelukt, zal dat schip tot de dienst bestemd worden van Calais naar Rijnssel. Men verzekert, dat een rijk kapitalist uit deze hoofdstad zich aan het hoofd dezer onderneming bevindt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 11 Februarij. Naar men verneemt zijn bij het onderzoek van het ontwerp van wet, tot wijziging der wet van 18 April 1827, betreffende de zamenstelling der regterlijke magt en het bevel der justitie, in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, onderscheidene bedenkingen gemaakt, zoo wel wat het geheel van dat ontwerp betreft als nopens de daarin vervatte bepalingen. In het algemeen heeft men onder anderen, aangemerkt, dat de wijziging van gemelde wet behoorde te worden uitgesteld, tot op het tijdstip van het treffen eener eindschikking met België, en tot aan de herziening der grondwet; welk gevoelen door andere leden echter niet werd gedeeld, daar men volgens deze, reeds te lang met de regeling der regterlijke magt gewacht had, en men uit dien hoofde zich ook, na de aanpeming der voorgedragene wet, behoorde te spoeden, met den tijd van de invoering der nationale wetgeving te bepalen; — dat de kosten der regterlijke magt, volgens het aangeboden ontwerp, te hoog zouden worden opgevoerd, hetgeen de krachten der natie zou overtreffen, en ook weinig overeenkomstig zoude zijn met de bezuinigingsgeest, die sinds 1830 ten gevolge der verkleining van onzen staat, de regering behoort te volgen, welke meening intusschen wederom door anderen werd bestreden, omdat, huns bedunkens, al sedert lang de noodzakelijkheid was erkend, om de traktementen bij de regterlijke magt te verhoogen; — dat niet in elke provincie een gerechtshof behoorde te worden gevestigd, maar men de zamentrekking van een of meer gewesten onder een hof, pligmatig oordeelde, omdat daardoor aanmerkelijke bezuinigingen zouden worden tot stand gebracht; eene zamentrekking, die, volgens de meening dezer leden, niet strijdig was, noch met den geest, noch met den letter der grondwet, en die ook geene schade zou toebrengen aan eene goede rechtsbedeeling; gehooftende men veeleer, dat de achtharheid der justitie zou lijden naar mate het getal raadsheeren grooter is, hetwelk voor de hoven zal worden vereischt, daar dit ten gevolge zou hebben, dat het hoogst moeijelijk zou worden kundige rechtsgeleerden te vinden, die alle de hoedanigheden in zich vereenigen zullen, welke tot het bekleeden van eene zoo gewichtige betrekking onmisbaar zijn, en men de instelling van zoo vele provinciale hoven schadelijk oordeelde voor eene goede rechtsbedeeling, nadeelig voor de schakel, geslacht om eenen provincialen geest te onderhouden en aan te wakkeren, en als niet gebiedend door de grondwet wordende gevorderd, zoodat men derhalve heeft voorgesteld, om alle de daaruit voortvloeiende zwarigheden uit den weg te ruimen, door aan te nemen dat er vijf hoven zouden worden gevestigd, als een van Holland en Zeeland, te 's Gravenhage; het tweede, van Utrecht en Gelderland, te Arnhem; het derde van Overijssel en Vriesland, te Leeuwarden; het vierde, van Drenthe en Groningen, te Groningen, en het vijfde, van Noord-Brabant en het in het vervolg aan ons land te verbindende gedeelte van Limburg, te 's Bosch. Deze denk wijze vond geen bijval bij andere leden, die begrepen dat de grondwet vorderde, dat er in elk gewest een hof werd gevestigd; dat men daarvan eene goede, getrouwe en onmiddellijke rechtsbedeeling konte verwachten, die daardoor het beste verzekerd zoude worden; dat de onafhankelijkheid der regterlijke magt, in handen gesteld van zoo vele hoven, veilig is tegen inbreuken van hoog gezag, dan wanneer die magt, in een enkel hof is geconcentreerd en dat de hooge raad bestemd is en moet zijn, om de geheele en rigtige nakoming der algemeene wetboeken en wetten, en derhalve de eenheid en gelijkheid der rechtsbedeeling, bij alle de hoven te waarborgen. Tevens heeft men hierbij aangemerkt dat, welk besluit men ook nopens het getal daar te stellen hoven neme, Drenthe alleen geene uitzondering op den regel mag maken; en dat, indien men mogt besluiten tot het in elk gewest vestigen van een hof, ook aan Noord-Holland een afzonderlijk hof behoorde te worden toegekend, hetwelk te Amsterdam zitting zoude moeten hebben, en waardoor dan ook het voornemen zoude vervallen, om, voor de hoofdstad alleen, eene criminele rechtbank aldaar op te rigten.

Wat aangaat de bijzondere bedenkingen tegen sommige bepalingen der voordragt ingebracht, dezelve komen hoofdzakelijk hier op neder: dat het verhoor der getuigen niet in het openbaar gehouden moest worden, daar men vreesde dat zij, in dat geval, niet zoo vrij en onbevooroordeeld zouden zijn in het afleggen van verklaringen en men dit reeds voor eene leerschool voor kwaaddoeners hield; welke denk wijze door anderen niet werd gedeeld, daar deze juist in deze bepaling een grooten waarborg voor de vrijheid der ingezetenen zagen; — dat, indien men zoo vele arrondissements-regtbanken herstelde, ook die van Appingadam en Sneek in die mildheid moesten deelen; dat men als nog behoorde te onderzoeken, in hoe verre de mogelijkheid zoude bestaan, om de arrondissements-regtbanken tot eene behoorlijke kennisneming over eenige onderwerpen van koophandel in staat te stellen, als, bij voorbeeld, de beslissing van zeezaken, assurantien en avarijen, waartoe, in vele gevallen althans, zoo veel ondervinding als rechtskennis behoort, en zulks zonder telkens toevlugt te nemen

tot expertises, die toch ook in vele dier bedoelde zaken niet zouden te pas komen, of met de voorschriften der regtspleging strijden; — dat het ondoelmatig zoude zijn, dat het gemeentebestuur zelf of het hoofd daarvan, regtsvorderingen voor de kantons, geregtend doe, wegens overtredingen van reglementen, welke door hemzelf, na goedkeuring des gemeenteraads, zijn vastgesteld, daar de grondwet zelve de regterlijke magt en al wat daarmede in betrekking staat, van het administratief gezag geheel heeft afgescheiden en in afzonderlijke hoofdstukken behandeld; en alzoo de grondlijnen aangewezen voor de werkzaamheden van beiden, en er bijzonder ten aanzien der gemeentebesturen niets in de bepaling der grondwet gevonden wordt, hetgeen aan zoodanige vereeniging met justitiële functien kan doen denken; en dat men er groot bezwaar in zag, dat de ingezetenen wegens kleine overtredingen, b. v. ten aanzien van maten en gewigten, huisvesting van vreemdelingen en meer dergelijke, voor eene correctionele rechtbank zouden worden teregt gesteld, hetgeen beter aan den kantons-regter zoude behooren te worden opgedragen; en dat men te dezer gelegenheid op de noodzakelijkheid aandrong om wettelijke bepalingen daar te stellen op twee hoogstbelangrijke onderwerpen: 1. op de regtsmagt der dijs collegien en hoogheemraadschappen, en 2. op de corflicten.

Bij de aanstaande bijeenkomst der Tweede Kamer zal, naar men verzekert, dat ontwerp een der eerst te behandelen onderwerpen uitmaken.

Van den 12den. Gisteren is Z. K. H. de Prins van Oranje voor het eerst uitgeden. Hoogstdezelve heeft een bezoek bij Z. M. den Koning afgelegd en daarna een togtjen naar zijne paardenstoeterij, op den Loosduinschenweg, gedaan.

Ahier is aangekomen en in het hotel *Bellevue* afgestapt de baron de Cazes, consul generaal van Frankrijk te Amsterdam.

LEIJDEN, den 10 Februarij. Op gisteren droeg de afstredende *Rector Magnificus* der Hoogeschool, de Hoogheeraar J. C. Broers, zijne waardigheid aan den Hoogheeraar H. Cock over met het houden eener plechtige Redevoering: *De M. S. Puteano, Chirurgiae et Obstetriciae Doctore et Professore*. Dat is: *Over Meinard Simon du Pul, als Doctoren en Professor in de Heel- en Verloskunde*.

Hierop werden door den *Secretaris*, den Hoogheeraar J. Nieuwenhuis, de oordeelvellingen der onderscheidene Faculteiten voorgelezen, over de antwoorden, op de in het vorige jaar uitgeschrevene Prijsvragen ontvangen, en door den *Rector Magnificus* de toegewezen Eereprijsen met toepasselijke aanspraken aan de overwinnaars uitgereikt. In de Faculteit der *Geneeskunde* werd de gouden Eerepenning ter hand gesteld aanden Heer P. H. Suringar, *Medic. Stud.* alhier. Van wege de *Theologische* Faculteit ontving de gouden Medaille de Heer J. Prins, *Theolog. Stud.* aan het Athenaeum te Amsterdam. Door de Faculteit der *Wis- en Natuurkundige Wetenschappen* werd de gouden Eereprijs toegekend aanden schrijver van het antwoord op de *Chemische* vraag, den Heer S. E. Sarphat, van Amsterdam, *Medic. Studios.* alhier; mitsgaders de gouden Medaille uitgereikt aan den schrijver van het eene antwoord op de vraag uit de *Natuurlijke Historie*, den Heer A. J. D. Steenstra Toussaint, *Med. Stud.* aan de Hoogeschool te Groningen; terwijl aan den Heer G. P. F. Groshuis, *Med. Stud.* alhier, als schrijver van het andere door gepaste verdeeling en behandeling, van het *Physiologisch* gedeelte, met lof vermeld antwoord, openlijk hulde werd bewezen. Op andere vragen der onderscheidene Faculteiten waren of geene antwoorden ingekomen, of de ontvangene minder voldoende bevonden.

De plechtigheid werd besloten met de mededeeling van het Koninklijk besluit, behelzende de benoeming van den Hoogheeraar H. Cock tot *Rector Magnificus* voor het volgend Akademie jaar; de bekendmaking van de namen der aanden *Rector* toegevoegde Assessoren; van de aanstelling van den Hoogheeraar C. J. van Assen tot *Secretaris* van den Akademischen Senaat; en met de voorlezing der Prijsvragen, voor het volgend jaar uitgeschreven.

In den avond van dien dag heeft de aangekondigde Maskerade door H. H. Studenten plaats gehad en is tot elks genoegen zonder eenige stoornis afgelopen, hoewel, wat het weer aangaat, veel te wenschen was overgebleven. De overkomst uit 's Gravenhage van HH. KK. HH. de drie Prinsen, Zonen van onzen beminden Kroonprins, welke, ten einde de Maskerade te zien, bij den Hoogheeraar H. Cock afgestapt, en door denzelfden gerecipeerd waren, is zeker eene groote eer voor het Studenten-Korps en een blijf van de goede gezindheid van het Koninklijk Huis voor de Lelidsche Akademie; dezelve zal gewis door het Studenten-Korps op den regten prijs gewaardeerd worden.

De Stoet was in allen deele prachtig; de decoratieën uitmuntend en met smaak gekozen; onder de schoonste kunsten wij die van Ferdinand en Isabella, de Venetiaansche en Nederlandsche Gezanten, den Groot- Irquisiteur en verschillende andere rekenen. Door eene menigte flambouwen verlicht, werd aan den optogt die luister bijgezet, welke ons het voor eeuwen geëerde in vol leven voor den geest terugriep; terwijl zoowel de orde waarin de stoet optrok, als de noodige tusschenruimte tusschen elke afdeeling, welke het geheel vooral zoo bijzonder schoon deed uitkomen, de zorg en moeite van H. H. Kommissarissen veel eer aandoeft. Ook de zinnebeeldige voorstellingen, welke, door muzijk voorafgegaan, den optogt van Ferdinand en Isabella volgden, hebben velen vermaakt. Wij kunnen daarom niet nalaten aan het korps Studenten den dank onzer Stadgerootten en Vreemdelingen, welke in groote menigte naar Leijden gekomen waren, te betuigen, voor den aangenamen avond, welken het denzelfden heeft verschaft.

LEEWARDEN, den 16 Februarij. Bij Koninklijk besluit van den 5 Januarij jongstleden is bepaald, dat zoodanige miliciens, die langer dan den gewonen termijn van vijf jaren in dienst zijn en verlangen om, naar aanleiding van art. 171 der wet van den 8 Januarij 1817 (*Staatsblad* no. 1), een engagement bij de vrijwillig aangevoren aan te gaan, niet verplicht zullen zijn, zich voor den termijn van zes jaren, daarbij voor gewone tijden vastgesteld, te verbinden; doch dat het aan de zoodanigen vergund zal wezen, zich, in voege voorschreven, voor eenen korteren tijd te engageren, met dien verstande, dat het *minimum* van dien termijn op twee jaren zal worden gesteld.

Naar men verneemt heeft Zijne Majesteit, bij besluit, het Departement der Opperhoutvesterij gemagtigd, om aan de bij Hoogstdezelvs besluiten begunstigten met de vrije jagt voor zich en hunne jagers, die persoonlijk van de uitoefening der jagt geen gebruik maken of geen jagers houden, tot bunnen staat, stoet of gevolg behoorende, ten name van geschikte en der administratie aangename personen, vijf akten af te geven; zullende deze personen niet gescht worden betrokken te zijn onder de bij de wet op het personeel genoemde jagers, zoo lang zij niet in lijf- of huisdienst of tot den staat, stoet of het gevolg behoorende zijn.

Naar men verneemt heeft het hoofdbestuur van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, naar jaarlijksche gewoonte, eene circulaire aan de onderscheidene districts commissen in ons Vaderland afgezonden, ten einde dezelve uit te noodigen in derzelver arrondissements, in tijds, gepaste maatregelen te nemen, om het welslagen der jaarlijksche collecte, ten behoeve van het voorzeggde fonds te verzekeren. Daarbij is aangemerkt geworden, dat, daar de middelen van het *nieuwe fonds*, hetwelk bepaaldelijk strekt ten behoeve der nagelaten betrekkingen van gesneuvelden en tot ondersteuning van verminkten in den strijd, gevoerd ten gevolge van den Belgischen opstand, ontoereikende zijn, om al de deelgeregtigden uit hetzelfde duurzaam te kunnen ondersteunen, en vermits de uitgaven van het primitieve fonds door de inkomsten niet kunnen worden bestreden, waardoor het oorspronkelijke kapitaal ieder jaar moet verminderen, het wel geen betoog zal behoeven, dat het, bij voortdurend, van het grootste belang blijft, om dit goede werk, in de tegenwoordige buitengewone omstandigheden, zoo veel mogelijk, te bevoornden, en de ingezetenen tot ruime bijdragen op te wakken. Dienvolgens zijn de gemeentebesturen door het provinciale bewind uitgenoodigd geworden, om tot het bereik van het doel des hoofdbesturs, zoo veel mogelijk mede te werken, door nameijk de ingezetenen hunner stad of gemeente, door de Leeraars der onderscheidene godsdienstige gezindheden, in de kerken, om de hoven opgegeven reden, op eene gepaste wijze, tot eene milde bijdrage te doen aansporen, en de plaatselijke commissien in hare werkzaamheden behulpzaam te wezen, houdende men zich gaarne overtuigd, dat er in deze oogenblikken geene meerdere opwekkingen zullen noodig zijn, om de collecte, voor de bovenbedoelde belangrijke instelling, wel te doen gelukken.

De schoone katoenfabriek te Lier, aan de heeren *Hayter Dause* behoorende, zal naar men verneemt, weldra opgebroken en naar Holland overgebracht worden.

M E N G E L W E R K.

IE TS OVER HET METEN VAN DEN TIJD EN HET REGELEN VAN UURWERKEN.

Wij menschen hebben geen denkbeeld van *tijd*, dan door de voorstelling van eenige op elkander volgende gebeurtenissen en veranderingen, die zoo wel rondom ons, als in onze eigen zielstoestand plaats hebben. Wanneer wij b. v. aan den tijd van één dag of één uur denken, zoo stellen wij ons daarbij voor, wat in één dag of één uur gebeurd is, of gebeuren kan. En zoodra wij van zoodanige veranderingen geene bewustheid hebben, (gelijk zulks het geval is in een gerusten slaap), dan houdt met de voorstelling van *tijd* ook alle gevoel van bestaan op.

...waarschijnlijk is, en onder andere omstandigheden ons kort zou toegeschieden zijn. Zoo zijn ons de oogenblikken in angst of verveling doorgebracht lang, omdat zij ge-
teld worden, en wij dezelve zoo gaarne spoedig zouden doen voorbijgaan. Bij een
woelig leven, door vele sterk uitkomende gebeurtenissen gekenmerkt, is de voorstel-
ling van den voorbijgaanden tijd veel levendiger, dan wanneer hetzelfde stil en eentoo-
nig voorbijgaat: en hierom ook de niet ongewone opmerking, dat in den stillen huis-
lijken kring, de tijd veel schielijker schijnt voorbij te gaan, dan bij gedurig afwis-
selende vermakelijkheden.

Bij deze onze onzekerheid in het beoordeelen van den waren duur des tijds, is het
derhalven eene wezenlijke behoefte, eene tijdsmaat te hebben, of vergelijkingspunt,
waarnaar wij ons in ons oordeel voegen, en waardoor wij den tijd, zoo gezegd, me-
ten kunnen. — Zoodanige tijdsmaat nu moet, gelijk uit den aard der zaak zelve voort-
vloeit, uit de rondom ons plaats hebbende gebeurtenissen ontleend worden. De vraag
is daarom welke dier gebeurtenissen wij voor die tijdsmaat de geschikte rekenen mo-
gen? Want dat niet elk tijdsverloop tusschen twee, of elkander volgende gebeurte-
nissen, als tijdsmaat kan gebezigd worden, zal ieder bij eene vingtige overweging ge-
makkelijk doorzien. Hoe toch zouden gebeurtenissen, die niet op gelijke afstanden
wederkeeren ons ooit eene geschikte tijdsmaat wezen kunnen; daar het eerste verelichte
van eene maat is, dat zij onveranderd dezelfde blijve? Die heden met eene Neder-
landsche, morgen met eene Vriesche of Engelsche el meet, kan nimmer eene duide-
lijke voorstelling hebben van de lengte van hergeen hij gemeten heeft. Evenmin zal
hij de juiste tijdsmaat gevonden hebben, die daartoe neemt b. v. het tijdsverloop tus-
schen het op- en ondergaan der zon, hetwelk korter of langer is naar gelang der sai-
soenen. Men heeft daarom ook reeds van de vroegste tijden af, gebeurtenissen tot
tijdsmaat genomen, die niet alleen het meest troffen, maar ook bij schijnbaar gelijke
cusschenpozing wederkeerden. De terugkeer der zon op dezelfde plaats in hare loop-
baan, het wederkeeren derzelfde schijngestalten van de maan, en het dagelijksch
klimmen van de zon tot hare grootste hoogte, zijn zoo vele gebeurtenissen, waaruit
de tijdsverdeling in jaren, maanden, en dagen ontstaan is, en waarnaar dezelve ook
thans nog voor een gedeelte geregeld worden. Voor de kleinere tijdsruimten heeft men
tot maat genomen een bepaald gedeelte van den dag, d. i. van den tijd die verloopt
tusschen twee doorgangen der zon door het Zuiden; welk tijdsverloop wij in uren,
minuten en seconden hebben verdeeld. Om deze kleine tijdsruimten aan te wijzen en
gemakkelijk te tellen, heeft men zekere toestellen uitgedacht, die op eene bijzondere
wijze ons van derzelver voorbijgaan verwittigen. De zandloopers, waterbakken en
onze gewone uurwerken moeten tot dat einde dienen. De eersten zijn met regt in
onbruik geraakt. De uurwerken daarentegen, vooral die welke tot gebruik der sterre-
en zeevaartkunde met zoo veel nauwkeurigheid worden vervaardigd, zijn voor die
kleinere tijdsruimten volkomen geschikte tijdsmaat. Het voornamelijk en in de daad we-
zenlijke deel der uurwerken als tijdsmaat, is de slinger of dat deel hetwelk in de
kleinere uurwerken deszelfs plaats vervangt. De gewigten, veren, enz. zijn de mid-
delen waardoor de slinger in beweging blijft, die anders door den weerstand der lucht,
de wrijving enz. spoedig zou ophouden; door het aanbrengen van wijzers, slagwerk,
enz., worden wij bevestigd van den last om de slingeringen te tellen. De slinger nu
kan als volmaakte tijdsmaat dienen, omdat indien deszelfs lengte niet verandert, en
geene van buiten inwerkende oorzaak eenige storing verwekt, dezelfde slinger zijne
slingeringen altijd in denzelfden tijd volbrengt, hetwelk tot eene ware tijdsmaat nood-
zakelijk gevorderd wordt.

Hoezeer men in de vervaardiging van alle deelen der uurwerken, en derzelver za-
menstelling, thans eene bewonderenswaardige nauwkeurigheid bereikt heeft, zoo moe-
ten dezelve echter, van tijd tot tijd, met andere geschikte tijdsmaten vergeleken, of
naar dezelve, gelijk men zegt, *geregeld worden*: 't geen vooral bij de gewone,
minder nauwkeurig loopende uurwerken uiterst noodzakelijk is. Deze regeling geschiedt
naar de beweging der hemelligchamen, waarvan sommigen zich volkomen regelmatig be-
wegen, d. i. in denzelfden tijd altijd dezelfde ruimte doorloopen. De beweging der
vaste sterren kan hiertoe dienen; en ongetwijfeld zou men zich aan dat beproevings-
middel gehouden hebben, indien niet in de maatschappij alles naar den stand der
zon geregeld werd, en men daarom zich had genoopt gezien ook de zon als middel
ter regeling onzer uurwerken te nemen. Had nu dit hemelligchaam eenen gelijkmatigen
gang, dan zouden wij naar hetzelfde zeer geschikt onze uurwerken regelen kunnen.
Wij zouden dan slechts den tijd die tusschen twee middagen verloopt met ons uur-
werk behoeven te vergelijken, en aan hetzelfde een geregelde gang mogen toeken-
nen, wanneer op het uurwerk tusschen die twee tijdstippen juist 24 uren verlopen
waren. Dan dit is geenszins het geval. De zon heeft geen gelijkmatigen gang; en
hij die beweert dat zijn uurwerk juist gaat, omdat hetzelfde altijd bij de zon blijft,
toont geene de minste kennis te hebben, noch van de beweging der zon, noch van
de kenmerken van een goed uurwerk. Het is hier de plaats niet, de redenen van
dien ongeregelde loop op te geven; elk sterrekundig boek zal dezelve genoegzaam
verklaren kunnen. Een volmaakt uurwerk, dat op zekeren tijd met de zon gelijk
gesteld wordt, en in één etmaal juist 24 uren doorloopt, kan dit niet gedurende het
geheele jaar doen, maar zal met de zon vergeleken, nu eens vóóruitgaan, dan eens
achterblijven.

Het is derhalven zeer ligt te begrijpen, dat eenig hulpmiddel moet bij de hand ge-
nomen worden, om de beweging der zon te doen versterken tot regeling der uur-
werken. En dit hebben de sterrekundigen nagenoeg op deze wijze gedaan. Zij ne-
men zich een *volmaakt uurwerk*, hetwelk zij op een overeengekomen tijdstip met
de zon gelijk zetten, en zoo inrichten dat het na één jaar wederom volkomen gelijk
zijn moet, maar in dien tusschentijd, zoo veel maal 24 uren doorloopt als het jaar
dagen heeft. Dit uurwerk, dat natuurlijk verondersteld wordt een geregelde gang te
hebben, zal dan slechts viermaal in het jaar denzelfden tijd met de zon aanwijzen,
en in den overigen tijd nu eens den middag vroeger dan eens later opgeven. Zooda-
nig uurwerk volgt dan den zoogenoemen *middelbaren tijd*, de zon daarentegen den
waren tijd. De eerste is in gelijke deelen verdeeld, en geeft alzoo een juiste tijds-
maat aan de hand, iets hetwelk wij van den *waren tijd* niet zeggen kunnen. Naarden
dus alle, met behoorlijke nauwkeurigheid zaamgestelde uurwerken, eenen gelijkma-
tigen loop hebben moeten, zal men gemakkelijk inzien, dat zij wel den *middelbaren*,
maar geenszins den *waren tijd* volgen kunnen.

Intusschen zijn niet alle uurwerken zoo volkomen, en wel allerminst de publieke
in onze torens geplaatste slaguurwerken. Zij moeten dus bijna dagelijks geregeld
worden. Men is gewoon, ten minsten in ons vaderland dezelve naar den zonnewij-
zer, dat is naar den *waren tijd* te stellen, hetgeen met die uurwerken, welke zeer
dikwijls verzet moeten worden, ook zeer wel geschieden kan. Dewijl daarenboven
die uurwerken slechts tot regeling onzer maatschappelijke en huiselijke werkzaamhe-
den dienen, zoo doet eene ongelijkmatigheid van eenige minuten of seconden, weinig
schade; terwijl het gemak der regeling naar den zonnewijzer hier bij zeer in aanmer-
king komt. Hoe onnauwkeurig men dan ook moge te werk gaan, velen willen ech-
ter nog den *waren tijd*, ten minsten tot regeling onzer publieke uurwerken, behou-
den. — Doch hier bij moet in aanmerking genomen worden, dat elk bijzonder per-
soon van de publieke uurwerken afhangt, en gaarne zijn eigen zak- en andere uur-
werken, met dezelve gelijken tijd zien aanwijzen; bijzonder is dit voor reizenden van
belang. Wanneer nu die bijzondere uurwerken, gelijk tegenwoordig van velen kan ge-
zegd worden, met veel zorg zijn vervaardigd, zullen zij geregeld loopende, bijna
altijd op eene ongelijkmatige wijze van de publieke klokken verschillen; en niet zel-
den een zoo groot verschil hebben, dat daardoor allerlei last en moeite wordt te
weeg gebracht. Een goed uurwerk kan derhalven niet met de publieke, naar den *waren*
tijd geregelde klok, niet overeenstemmende blijven. En omgekeerd kan ook niet,
zonder berekening, en het in acht nemen der tijdsvereffening een volkomen uurwerk
tot regeling der publieke klok dienen. Intusschen zou dit bij betrokkene lichten,
die dikwijls dagen achtereen het raadplegen van den zonnewijzer beletten, groot voor-
deel geven. Want nu gebeurt het niet zelden, dat wanneer de zon zich vertoont,
de klokken niet zijn uurwerk veel verzetten moet, wil hij hetzelfde bij de zon brengen.
Men denke niet, dat minder nauwkeurige uurwerken, naar den *waren tijd* geregeld
wordende, minder zouden behoeven verzet te worden. Slechts door eene bijzondere
inrichting zouden uurwerken de beweging der zon volgen kunnen. Het is derhalven
waarschijnlijk, dat zij meer nabij den *middelbaren*, dan nabij den *waren tijd* blijven
zullen. Wat aangaat de regeling zelve, deze is ongetwijfeld gemakkelijker naar den
waren, dan naar den *middelbaren tijd*. Het is toch gemakkelijker, van den zonnewij-
zer op de wijzerplaat van het uurwerk ziende, terstond het verschil te kunnen vinden,
dan dat men hierbij eenige correctie behoeft. Maar geeft het dan zoo veel zwaarigheid
om met het jaarboekje van Lobatto, of eenig tafeltje daartoe afzonderlijk ingerigt. In
de hand den zonnewijzer waar te nemen, en dan, ziende hoe laat ons uurwerk wijzen
moet, wanneer de zonnewijzer op 12 uur staat, onze regeling te volbrengen? Het
is waar niet elk bezit dergelijke tafeltjes, en niet elk kan daarom zijn uurwerk regelen.
Maar zou men wel niet met regt zeggen, dat elk die zijn uurwerk naar den zonnewij-
zer, op elk uur van den dag zet, hetzelfde *regelt*? Voorzeker neen. Die menigte
van zonnewijzers die wij op houten borden aan gevels en muren gehecht zien, kun-
nen niet nauwkeurig blijven, en wijzen dan niet behalven den *waren tijd* aan. En

...waarschijnlijk ook niet met de regeling, van zijn uurwerk behoeven bezig te
houden. Wanneer eenmaal de publieke uurwerken met de verelichte zorg, onder het
toezigt der Besturen, bij den middelbaren tijd gehouden werden, kon elk ingezeten
daarop genoeg vertrouwen. Zoude het wel geheel onvoorzorgzaam zijn, dat onze Bestu-
ren zich deze zaak aantrokken? Dezelfde redenen die elk welken burger de te-
voering van ons nieuw stelsel van maten en gewigten doet toejuichen, moeten ons
ook doen wenschen, dat bij het meten van den tijd in het algemeen meerdere nauw-
keurigheid werd in acht genomen, door de uurwerken naar den *middelbaren tijd*
te regelen, gelijk zulks elders sedert eenigen tijd geschiedt. De zwaarigheden hieruit
ontstaande zouden gering zijn, en na eenen korten tijd geheel opgeheven worden.

Bij eene volgende gelegenheid zal wellicht een en ander, nopens de wijze van rege-
ling naar den *middelbaren tijd*, gezegd worden.

E.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Van den 8 tot den 15 Februarij 1835.

Uitgezeld: Den 10 Februarij, het schone schip *Lively*, kapt. S. H. Finch, naar
Londen. — Den 14 dko, het kotschip *3 Geusters*, kapt. P. P. Dijkstra, naar Li-
verpool; het smakschip *Frouw Elisabeth*, kapt. J. H. 'Kappen, van Dantzig naar
Rouaan; het kotschip *de Jonge Dirk*, kapt. W. H. Mulder, naar Noorwegen; het
kotschip *Cezina*, kapt. B. A. Visser, naar Newcastle. — Den 15 dito, het schone
schip *Orwell*, kapt. R. Cubitt, naar Londen; het schone schip *Annie*, kapt. K. Wel-
ger, naar Havannah.

Niet binnengekomen.

Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De Directie maakt bekend, dat, door haar, te Amsterdam en te Rotterdam, op
de hieronder vermeldde dagen geveld zullen worden, de volgende hoeveelheden JAVA-
SUIKERS, als:

Te Rotterdam, op Dingsdag den 22 Februarij 1835.

8688 Kanassers en Kranjags } liggende aldaar.

1675 Zakken

Te Amsterdam, op Vrijdag den 27 Februarij 1835.

6875 Kanassers en Kranjags, liggende aldaar.

De Monsters en Veilcondities zullen in tijds worden uitgegeven.

Amsterdam,

VAN DER HOUVEN, President.

den 17 Januarij 1835.

KOOIJ, Directeur, fungerend Secretaris.

Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De Directie maakt bekend, dat de *Voortjaars-Verdelingen* der Maatschappij van 1835,
(uitgezonderd die der Specerijen, waarvan nadere aankondiging zal geschieden) zullen
gehouden worden op de dagen en plaatsen, en bestaan zullen uit de artikelen en hoe-
veelheden, hieronder gemeld, als:

Donderdag den 5 Maart 1835.

Te Rotterdam, { 79,741 Balen JAVA KOFFIJ, } liggende aldaar.
 { 9,630 ——— SUMATRA ——— }
 { 2,830 ——— JAVA ——— } liggende te Dordrecht.

Dingsdag den 10 Maart 1835.

Te Amsterdam, { 108,912 Balen JAVA KOFFIJ, liggende aldaar.

Woensdag den 18 Maart 1835.

6,881 Kisten en Kistjes THEE, liggende aldaar.

823 ——— liggende te Rotterdam.

De Maatschappij geeft bij deze aankondiging de verzekering dat zij, vóór hare
gewone *Najaars-Verdelingen*, geene andere Koffij en Thee, dan de bovengemelde par-
tijen aan de Markt zal brengen.

De Monsters der Koffij, zullen op Maandag den 26 dezer verkrijgbaar zijn, terwijl
de Condities der Koffij en Thee in tijds zullen worden uitgegeven.

Amsterdam,

VAN DER HOUVEN, President.

den 17 Januarij 1835.

KOOIJ, Directeur, fungerend Secretaris.

* * Getrouwd:

Heerenveen,

SJOERD J. DIJKSTRA, en

WIETSE W. MOLLEMA.

* * Heden verloor zeer voorspoedig van een' Zoon, E. MOLLEMA, Echte-
noot van P. A. BRAAMS.

Harlingen, den 5 Februarij 1835.

* * Mijne Huisvrouw ELISABETH FEDDEMA, beviel heden avond omtrent
acht ure, voorspoedig van eenen Zoon en eene DOCHTER.

Leeuwarden, den 8 Februarij 1835.

J. MARCUS.

* * Heden beviel van eene DOCHTER, HILTJE van de MEER, geliefde Ech-
tgenoot van C. HOMMES.

Leeuwarden, den 10 Februarij 1835.

* * Heden verloor voorspoedig van een welgeschapen Meisje, JOHANNA EG-
BERDINA LEEUWE, geliefde Huisvrouw van C. L. HEUX.

Lemmer, den 10 Februarij 1835.

LEEWARDEN, den 14 Februarij 1835. Heden verloor van eenen Zoon, G.
BEKIUS, Echtnoot van N. T. HAVERSCHMIDT.

* * Heden verloor, zoo gelukkig als voorspoedig, van eene welgeschapene Doch-
ter, mijne geliefde Echtnoot, JACOBA SIMMER.

Leeuwarden,

G. REISIGER,

den 15 Februarij 1835.

Boekbinder.

* * Heden beviel van eenen welgeschapen Zoon, Vrouwe P. A. BIENEMA, ge-
liefde Echtnoot van Mr. H. W. DE BLOQ VAN SCHELTINGA.

Den Huize Oranjewoud, den 15 Februarij 1835.

* * Heden verloor voorspoedig van eenen welgeschapen Zoon, GRIETJE DE
WILDE, geliefde Echtnoot van IJ. J. REPKO.

Harlingen, den 15 Februarij 1835.

* * Heden na den middag, omstreeks 5 ure, werden onze onderharten weder op
nieuw gewond, door het treurig afsterven van onze op een na jongsten Zoon, RU-
DOLPHUS JENTJES TROMP, in den nog jeugdigen ouderdom van slechts 17
jaren en 9 maanden.

IJpecolaga, den 31 Januarij 1835.

JENTJE F. TROMP.

* * De blijde dagen mijns hoogen onderdoms, eindigden heden allerleerigst, door
het onverwacht overlijden van mijn hartelijk geliefden Zoon, JOHANNES DE BOER,

in den bloeienden leeftijd van bijna 42 jaren.

IEKE J. DE BOER.

Leeuwarden, den 2 Februarij 1835.

Wed. OTTE E. DE BOER.

Sprekt tot communicatie aan Familie, Vrienden en Bekenden.

* * Heden overleed, ten huize van den Wel Eerwaarden Heer J. B. MOQUETTE
Predikant bij de Walche Gemeente te Leiden, na een langdurig lijden, tot groote
droefheid van hare Familie, en van hen, met wie zij in nauwere betrekkingen stond
te komen, onze waarde Nicht, Meijuffer TRIJNTJE REINS ANTONIDES, in den
jeugdigen ouderdom van ruim 24 jaren.

Leeuwarden, den 6 Februarij 1835.

H. C. SCHETSBERG.

Uit aller naam.

* * In den afgelopen nacht overleed, ten gevolge van eenen hevigen aanval van be-
roerte, in den ouderdom van ruim 51 jaren, de Wel Edel Geboren Heer JENTJE
CATS, Sz., in leven Vrederegtter van het kanton Leeuwarden no. 1, en Lid van den
Raad der stad Leeuwarden.

Leeuwarden, den 9 Februarij 1835.

* * Het behaagde den Allerhoogste, onzen geliefden Zoon, PIETER, met wiens
geboorte hij ons voor ruim tien jaren verblijdden, heden weder tot zich te nemen. —
Hoezeer met bloedende harten, bidden wij: Vader, uw wil geschiede!

Sextierum,

A. P. ANEMA.

den 10 Februarij 1835.

A. F. ANEMA, Geb. Douma.

* * Heden morgen ten zes ure, overleed mijn waarde Echtnoot TETMAN
WILLEMS DIJSTRA, in leven Steenfabrieker slijder en Assessor der Grooten
Menaldumadeel, in den ouderdom van circa acht en vijftig jaren, waarvan ik zes in
den echt met hem heb mogen doorbrengen, mij nalatende een Zoonje, welke zijn
verlies niet bezeft.

Berlikum,

H. L. WIJNIA,

den 10 Februarij 1835.

Wed. T. W. DIJSTRA,

Mede uit naam van des overleden

Dochter en behuwd Zoon.

* * Heden avond ten 8 ure, overleed tot onze innige droefheid, ons hartelijk ge-
liefde jongst Kind en eenig Zoonje MICHEL. Eene bezetting op de borst maakte
na eene korte ongesteldheid, een einde aan zijn voor ons zoo dierbaar leven, in den
jeugdigen leeftijd van één jaar en elf maanden.

Zwaar valt ons deze vernieuwde slag; wij wenschen echter eerbiedig te berispen in
den wil van Hem, wiens doen altoos wijs en goed is.

Obsteres,

W. VISSER, Mz.

den 14 Februarij 1835.

M. VISSER, Geb. Kooijmans.

Familie en Vrienden gelieven deze als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

